

Sygn. akt II CSK 124/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. W.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej z siedzibą w R. Oddział [...] w Ł.
i P. [...] Spółce Akcyjnej w L. Oddział Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 czerwca 2012r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytania o skutki decyzji wydanej w trybie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Tak umotywowany wniosek powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a wskazana przez stronę powodową kwestia nie może być uznana za zagadnienie tego rodzaju. W zaskarżonym wyroku Sąd Apelacyjny uznał, że ostateczna decyzja wydana na podstawie art. 70 ust. 1 wymienionej ustawy daje wskazanemu w niej podmiotowi uprawnienie do korzystania z cudzej nieruchomości i w sposób trwały ogranicza zakres uprawnień właściciela. Stanowisko to odpowiada linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, która znalazła wyraz w orzeczeniach z dnia: 9 marca 2007 r., II CSK 457/06; 5 lipca 2007 r., II 156/07; 21 lutego 2008 r., II CSK 394/08; 10 stycznia 2010 r., III CZP 116/09.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 k.p.c.

aw
db